

vil spørge: Hvad er det egentlig, man er så forstyrret over i det foreliggende forslag?

For justitsministeren slog faktisk ned på det mildeste i forslaget, da han sagde, at han godt vil være med til en stramning af reglerne for dem, der har gæld, og det er selvfølgelig galt nok i sig selv, at de har gæld, men jeg kunne så spørge samme justitsminister eller spørge de ordførere, der kører sådan frem:

Når forslaget her går ud på, at det især er personfarlig kriminalitet såsom grov vold, grove sædelighedsforbrydelser og drab osv., der ønskes en skærpelse over for, vil det så sige, at disse partier mener, at når man har fået en straf for dét og den så er udstået og man har fået lidt karenstid, kan man søge dansk statsborgerskab?

Spørg den danske befolkning! Det er det, man skal, og den er fuldstændig lodret imod, at man på samlebånd giver dansk statsborgerskab, som et flertal her i Folketinget gør.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg skal minde hr. Poul Nødgaard om, at korte bemærkninger skal stiles til den seneste ordfører. Det bedes man erindre.

Fru Inge Dahl-Sørensen.

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Nu ved hr. Henrik Svane jo godt svaret på det, han spørger om, nemlig om det er noget stort problem. Men til det kan jeg sige: Nej, det er det just ikke; det er ikke noget vanvittigt stort problem, men det er der, og det problem vil vi gerne have fejlet væk. Og at vi gerne vil have de få, der drejer sig om, sorteret fra, synes jeg ikke der er noget urimeligt i.

Til gengæld kan jeg jo så spørge hr. Svane, om han mener, at det er rimeligt, at de står i indfødsretsforlaget, og at de bliver stående dér.

For et par år siden havde vi i et lovforslag en person, som havde begået drab, og det er bl.a. med hensyn til den slags personer, vi gerne vil have lov til at sige fra. Er det urimeligt? Det synes Venstre ikke det er.

Og til fru Anne Baastrup kan jeg kun stille det modsatte spørgsmål: Kunne fru Anne Baastrup forestille sig, at hun selv kom med et forslag om at ændre kriterierne med hensyn til bøder inden for færdselslovgivningen? Det synes jeg da hun skulle gøre, og i så fald ville vi jo se positivt på det. Hvis man mener, at det er

rigtigt, skulle man også selv gøre et eller andet, og hvorfor gør man så ikke det?

Hr. Arne Melchior spørger, hvorfor vi nu skal belaste de nye danskere med, at de også skal mestre sproget skriftligt. Men er det ikke rimeligt, at vi stiller nogle krav?

Jeg synes, vi hele vejen rundt undlader at stille krav. Vi skal være så flinke, og derfor må vi helst ikke stille for mange krav.

Jeg synes altså, det er rimeligt, at vi stiller nogle krav, men jeg siger ikke, at de skulle kunne stave fuldstændig korrekt, for det er svært nok. Men at man skal kunne skrive nogle linjer, synes jeg er rimeligt nok, hvis man gerne vil være dansker.

Så deri består dét, at vi gerne vil stille nogle krav – ikke krav, som slet ikke kan honoreres, for vi ved godt, hvad vi taler om; men at man i det mindste skal kunne skrive bare lidt, gør ikke noget.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Fru Inge Dahl-Sørensen gik i en stor bue uden om besvarelsen af mit spørgsmål.

Jeg sagde ikke, at man ikke må have lov til at stille krav, for det må man helt klart, men det har jeg ikke spurgt om, så det er der ingen grund til at bruge så meget af sin korte taletid på at slå fast.

Jeg spurgte om, hvori kravet om skriftligt dansk begrundes, og om det er rimeligt – kan jeg så tilføje – at stille et krav, som er let at honorere for nogle mennesker, men som er umådeligt svært for andre mennesker.

For med hensyn til det at have sprogsans og sprogøre, kender jeg altså folk, der har været her i landet i 5 år, og som taler fremragende dansk, og folk, som er kommet hertil, da de var yngre, og som har været her i 30 år, men som taler dårligt dansk. Og der er jo også et medlem af den kongelige familie, som har været årtier om at lære nogenlunde dansk. Skulle vedkommende så også gennemgå en sådan prøve?

Folks mulighed og evne og chance for at lære sig at tale og skrive dansk så godt, som fru Inge Dahl-Sørensen har været så heldig at få muligheden for i vuggegave, er så forskellige, og derfor spørger jeg igen: Hvad er begrundelsen for, at de skal lære skriftligt dansk? For det kan ikke være deltagelsen i det danske samfund efter de danske regler og love, der gør dette krav nødvendigt.